

Tóc dài

Tôi mê mái tóc dài. Từ thuở mới lớn, khi bắt đầu chú ý đến các cô gái, điểm đầu tiên tôi để ý là mái tóc. Và phải là mái tóc dài, thật dài, càng dài bao nhiêu càng làm tôi mê bấy nhiêu! Người con gái có mái tóc dài đến chân làm tôi không rời mắt ra được là chị Loan, bạn của bà chị tôi. Tóc chị đen nhánh, mượt mà, dài hơn cả tà áo, đã làm tôi say mê. Không phải vì nhan sắc, chị đẹp chỉ vừa phải, nhưng chị có dáng dấp huyền hoặc, liễu trai của những người đẹp trong truyện Bồ Tùng Linh tôi hay xem thuở ấy. Mỗi lần chị cùng đám bạn đến nhà chơi với bà chị ruột là tôi lẳng xăng kiếm cớ ra vào, tình nguyện chạy đi mua ổi, cóc dầm nước cam thảo của chú Tàu đầu ngõ, mang về cho các cô ăn vặt. Chỉ để có dịp ngắm mái tóc dài của chị Loan, mê mẩn, thần thờ, lẩn quẩn đứng cạnh, không muốn đi đâu nữa!

Rồi một ngày, chị Loan đến chơi nhà, tôi không nhận ra nữa! Vì tóc chị đã cắt ngắn! Lý do là chị sắp lấy chồng. Và hôn phu của chị không thích tóc dài, chỉ cho chị để tóc đến ngang lưng. Chưa bao giờ tôi thấy thù ghét một người đàn ông khác đến mức đó! Và tôi đã thất tình lần đầu tiên trong đời! Không phải với chị Loan. Nhưng với mái tóc dài chấm đất của chị, mỗi tình đầu tiên trong đời của tôi!

Năm đó tôi có dịp được xem phim Sissi. Phim do cô đào Romy Schneider đóng vai Sissi, đẹp tuyệt trần với mái tóc thật dài, vàng óng ánh làm tôi mê mẩn, xem đi xem lại biết bao lần! Phim của mỗi tình vương giả, lộng lẫy, huy hoàng. Cũng là câu chuyện thật của cô công chúa Elisabeth của xứ Bavaria và hoàng tử Franz Joseph của đế quốc Áo - Hung Gia Lợi. Sau này có dịp đi du lịch ở Vienna, tôi đã ghé thăm Schonbrunn Palace, lâu đài nghỉ mát của Sissi, bây giờ đã là hoàng hậu của đế quốc Áo - Hung của dòng Hapsburg. Tôi đã thấy căn phòng chải tóc của Sissi, mỗi ngày người hầu cận làm đầu mất ba tiếng đồng hồ chỉ để chải mái tóc dài đến chân cho láng và mượt mà cho Sissi. Tôi vẫn không thể nghĩ đến nàng là hoàng hậu Elisabeth được. Vì lúc nào nàng cũng là

Sissi, với mái tóc dài kỳ diệu, tôi đã mê từ thuở thiếu thời!

Mỗi tình thứ ba với mái tóc dài phủ xõa đến chân là với cô ca sĩ Crystal Gayle. Thuở mới sang Mỹ, có lần xem TV, tôi được nghe Crystal Gayle hát bài nhạc "Don't it make my brown eyes blue". Tôi mê ngay! Không phải vì tiếng hát, Gayle là ca sĩ country music, loại nhạc tôi không thích lắm. Tựa tựa như nhạc sến của mình! Nhưng nàng thật đẹp! Và tuyệt vời hơn cả là mái tóc, màu auburn, phủ dài gần đến gót chân. Chưa bao giờ tôi thấy cô gái Mỹ nào để tóc dài đến như thế. Và giữ cho mái tóc lúc nào cũng dày và láng, mượt, đẹp như một thứ ân sủng của thần tiên, huyền diệu và bí ẩn, như chỉ để dành riêng cho những trinh nữ của đền thờ Delphi!

Những mái tóc dài, của một thời, của một đời. Cũng chỉ còn lại trong trí tưởng! Lâu lâu hiện về, nhắc nhở những kỷ niệm nào đó. Rồi cũng thôi!